

1. 6. 2026

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Jaroslava Nováka

Mgr. Jaroslav Novák je vedoucím advokátem Aegis Law. Vystudoval Právnickou fakultu UK v Praze a dlouhodobě se specializuje na komplexní právní podporu developmentu a nemovitostní právo, zejména správní, stavební a související občanskoprávní agendu. V praxi propojuje své zkušenosti z předchozího působení ve veřejné správě se zkušenostmi získanými v rámci dlouhodobého zajišťování komplexní právní podpory developerských projektů a nemovitostní agendy jedné z největších realitních skupin ve střední Evropě. Staví na lidském přístupu, praxi, odpovědnosti a přesvědčení, že i ze zdánlivě bezvýchodné situace vede cesta ven.

1. Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším a proč? A který jste naopak neměl rád vůbec?

Římské právo. Starověký Řím mě vždy fascinoval a právě přednášky pana profesora Skřejpka v Collegiu Maximu ukotvily mé vnitřní nastavení, že jednou budu právníkem. Rád jsem naopak neměl každý předmět poslední den před zkouškou, kdy jsem si musel v pozdních nočních hodinách v závěrečné fázi „šrocení“ připustit, že souboj s časem jsem opět prohrál, a lhát si, že příště se začnu učit dřív.

2. Knížka, kterou jste četl naposled?

Malý princ. Přeceňovaná blbost pro děti, myslel jsem si ještě nedávno. Pak se ale ke mně jeden večer při balení věcí na dovolenou v jedné písničce z rádia zatoulala otázka: „Nakreslil bys mi beránka?“ Knížku jsem přibalil. Druhý den ležím na pláži vedle mé těhotné manželky, knížku jsem právě dočetl a koukám do prázdna. Uvědomil jsem si, že svět malého prince jsem nenávratně ztratil a už ho nikdy nevidím. Také jsem ale sobě a tomu ještě nenarozenému človíčku, na kterého jsme se s manželkou těšili, slíbil, že mu ten svět, který už nevidím, dopřeji a že jednou, až bude čas, mu snad i nakreslím beránka. Pardon krabici.

3. Ideální dovolená?

Krosna, léto, 3 týdny daleko od davů, ideálně někde v Řecku mimo turistická letoviska. Jen já, moje rodina a místní vesničané, se kterými lze zažít tolik zábavy.

4. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Určitě táta. Byl soudcem, o své práci občas mluvil doma a odmala jsem tak měl k právu blízko. Vzbudil ve mně zájem o historii a smysl pro spravedlnost. Jako soudce měl později určité společenské postavení, ale zřejmě kvůli svému původu (vyrůstal v padesátých letech na venkově v zemědělské rodině kolektivizovaných kulaků) si nikdy nepotrpěl na „vyšší společnost“. Naučil mě, že není důležité, jaký mám oblek, auto nebo jak sebevědomě dokážu mluvit o ničem. Díky tomu jsem dodnes zaměřený na výsledek a obsah, nikoliv na formu, která leckdy skrývá prázdnotu. Jeho úmrtí mě pak donutilo ještě při studiích nastoupit na plný úvazek právě na úřad jedné pražské městské části, kde jsem vydržel 8 let a ze znalostí vnitřního fungování úřadů těžím dodnes.

5. Co máte na své práci nejraději?

Neobvyklé, zapeklité a zdánlivě beznadějně případy. Baví mě vymýšlet různá možná řešení, u kterých lze využít všeobecný přehled. Kdo by řekl, že v rámci nemovitostní agendy se může hodit povědomí o tom, za jaké minimální teploty může pavouk plést síť, nebo že při právním zajišťování developerského projektu může být výhodou z předchozích případů osvojená znalost rozmnožovacího

procesu motýla modráška. Baví mě hledat praktické a inovativní řešení, které obstojí právně, ale zároveň dává smysl i obchodně a lidsky. A když se pak daný postup ukáže jako ten úspěšný, mám z toho upřímnou radost.

6. Největší pracovní úspěch?

Probíhající výstavba v areálu Nové Zbrojovky v Brně. Když jsem začínal v mém minulém působení, dostal jsem „na starost“ poskytování právní podpory pro projekt zástavby tohoto rozlehlého brownfieldu. Když jsem začínal, na pořadu dne byly demolice starých objektů, sanace ekologických zátěží. Uplynula řada let intenzivní práce, a když jsem na konci loňského roku místo navštívil, při pohledu na množství nových budov a rozsáhlou výstavbu v celém areálu, pocítil jsem nepopsatelný pocit zadostiučinění. Vždycky, když se ocitnu v Brně, vím, že jsem tam něco zanechal. Sluší se ale zmínit též skvělý tým lidí, se kterým se toto podařilo a bez kterého by úspěch nebyl možný.

7. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Těch zážitků je mnoho. Asi tisková konference vlády, na které bylo ohlášeno zrušení posledních omezení souvisejících s pandemií covidu. Tím pro mě symbolicky skončilo několikaleté období, kdy jsem od začátku epidemie dostal na starost poskytování přímé a nepřetržité právní podpory pro klienta, který je jedním z největších provozovatelů nákupních center a retail parků v ČR. Skončilo tím několikaleté období sledování tiskovek (často víkendových, večerních) vlády, následné čekání na zveřejnění opatření, následné okamžité analýzy omezení a vždy obratem, ještě ten večer nebo v noci odesílaný update nových nutných opatření, kterými se celý tento segment klienta řídil. Často bylo nutné se rozhodnout na základě nejasných formulací, často protichůdných s tím, co bylo vládou ohlášeno. Ta odpovědnost a pocit, že se podílím na něčem velkém – snaha provést klienta tímto obdobím bez ztráty kytičky – mi daly hrozně moc a nikdy na to nezapomenu.

8. Pracovní konflikt, který Vám utkvěl v paměti, jak jste ho řešil a co Vás naučil?

V developementu je konflikt přirozenou součástí práce. Často nejde o to druhou stranu „porazit“, ale pochopit, co je skutečný problém. Někdy je to právo, někdy obava, nedůvěra, politický tlak nebo špatná komunikace. Naučilo mě to, že ostrá právní pozice je důležitá, ale sama o sobě nestačí. Je potřeba vědět, kdy tlačit, kdy jednat a kdy hledat širší řešení.

9. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Aby do toho šli. Myslím, že právní vzdělání nabízí neskutečně široké uplatnění a šanci jednou být slušně ohodnocený. Zároveň bych jim vzkázal, aby se nebáli náročnosti té profese, ale aby počítali s tím, že náročná je. Aby si nepletli sebevědomý projev se skutečnou kvalitou a také aby zůstali nohama na zemi a nepovyšovali se nad jiné profese. V praxi vidím, že právník, který neumí vykročit ze světa paragrafů, dokáže sice napsat skvělou akademickou práci, v praxi ale s pouhými paragrafy nemůže uspět. A to hlavní: Aby se v začátcích nebáli chybovat, aby si dovolili ten luxus přemýšlet. Aby nebyli jen roboty. Aby pracovali s AI obezřetně, protože právě AI jim podle mě bere ten proces rozvoje právního myšlení. A aby byli precizní, uměli nést odpovědnost a nebát se rozhodnout.

10. Jaké jsou Vaše silné stránky a jaké ty slabé?

Za silnou stránku považuji schopnost rychle se zorientovat ve složité situaci, převzít odpovědnost a hledat praktické řešení, ne jen akademickou odpověď. Myslím, že umím propojit právní, obchodní a lidský rozměr problému. Neumím a nechci předložit polovičaté řešení. Slabší stránkou může být, že se někdy těžko smírám s tím, když věc nejde posunout rychleji, když systém nefunguje racionálně. Na druhou stranu mě to často motivuje hledat další cestu.

Další články:

- [10 otázek pro ... Pavla Černého](#)
- [10 otázek pro ... Piotra Adamczyka](#)
- [10 otázek pro ... Jaroslava Nováka](#)
- [10 otázek pro ... Jakuba Jirovského](#)
- [10 otázek pro ... Michala Pálinkáse](#)
- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)